

STRESZCZENIE

W niniejszej pracy przedstawiono w aspekcie historycznym ewolucję systemu transportowego Śródmieścia Funkcjonalnego Warszawy w latach 1960 – 2015. Analiza obejmuje podsystemy transportowe które funkcjonowały i funkcjonują w tym obszarze. Do nich należą podsystemy transportu samochodowego i transportu zbiorowego który można podzielić na podsystemy transportu tramwajowego, trolejbusowego, autobusowego, metra i kolei dojazdowych.

Celem rozprawy jest usystematyzowanie wiadomości na temat metod projektowania Śródmieściu Funkcjonalnym Warszawy w latach 1960 - 2015.

Zakres pracy obejmuje analizę dokumentów planistycznych oraz literatury zawodowej z lat 1960 - 2015 zarówno w odniesieniu do miasta Warszawy jak i innych miast europejskich.

Rozprawa zawiera trzy hipotezy wzajemnie się uzupełniające.

Po pierwsze będzie to wykazanie, że do końca lat pięćdziesiątych ubiegłego wieku sposób patrzenia na problemy obsługi transportowej centrów miast był zbliżony w Polsce jak i w Zachodniej Europie. Zasadniczą różnicą był istniejący i planowany wskaźnik motoryzacji;

Po drugie - od początku lat siedemdziesiątych zauważa się pojawianie coraz większych rozbieżności w sposobie traktowania problemów obsługi transportowej centrów miast pomiędzy Polską a Europą Zachodnią. Proces ten ponownie zaczynał się odwracać od drugiej połowy lat siedemdziesiątych; i

Po trzecie - w ostatnim dziesięcioleciu w Warszawie trwają starania w miarę możliwości nadrobienia zaległości w kwestii aktualnych rozwiązań problemów transportowych i dotyczy to też nieśmiałych prób naprawienia błędów z poprzednich dekad.

Przedmiotem badań są zmieniające się w czasie tendencje różnych sposobów obsługi transportowej miast w Europie.

Metodologia badań będzie polegała na porównaniu projektów obsługi transportowej śródmieścia Funkcjonalnego Warszawy z wybranymi terenami śródmiejskimi aglomeracji europejskich w określonych tych samych przedziałach czasowych.

Pracę napisano w oparciu o metody badawcze takie jak:

- **metoda analizy źródeł**, która zastosowana została do analiz dokumentów planistycznych, technicznych i literatury;
- **metoda porównawcza**, która zastosowana została do analiz rozwiązań stosowanych w Europie i w Warszawie w porównywalnych okresach czasowych; i
- **metoda obserwacyjna**, która służy do oceny stanu istniejącego.

Praca przedstawia krótki rys historyczny rozwoju systemu transportowego miasta w XIX i XX wieku (do wybuchu Drugiej Wojny Światowej) noszącego nazwę „Wstępu”. W tej części również zamieszczone są podstawowe hipotezy pracy i jej metodologia.

Analiza rozpoczyna się od 1960 roku i jest ona przedstawiona w pięciu kolejnych rozdziałach noszących nazwy kolejnych dekad. Część szóstą obejmuje wnioski końcowe i propozycje poprawy sytuacji transportowej.

Każdy kolejny rozdział zawiera porównania z innymi miastami europejskimi aby wykazać analogie lub przeciwstawności w realizowanej polityce transportowej przez władze miast.

